

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Quid imaginatio possit in corpus quasi alienum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Andreas Laurent. lib. 4. hist. Anatom. q. 12.

XIII.

Vales. lib. de sacra Phil. cap. 11. Fernel. lib. de hominis procreat.

N Domnent. in c. 30. Gen.

Conrad Ly colthen. lib. de Prodigijs & ostentis. Anno 1542.

tenaciùs apprehendere sunt soliti. Dicimus moueri dormientes, ait Andreas Laurentius, quia exigua vis in musculis latens a forti imaginatione excitatur: propterea non mouentur somniantes, nisi valida imperante imaginatione, brutorum imaginationi simillima, ante quam neesse est rei externæ vel totius, vel ex parte sensum aliquando præcessisse, licet dudum præcesserit.

Sicut igitur multum potest imaginatio in corpus proprium, ita potest etiam non parum in illud corpus, quod ei acta quadam coniunctione & contactu est copulatum, quale corpus est foetus in utero, aut etiã semen parentum. Sæpe enim imaginatio vtriusque parentis ad eiusmodi monstrum producendũ concurrat; licet vnus etiam sufficiat, vt Valesius docet. Sic Fernelius scribit, paonem, si dum ouis incubat, linteis albis circumtegatur, albos omnino pullos, non variantis coloris, edere. Sic itidem per imaginationem, quæ conceptioni successit, non rarò proles, etiam iam formata in utero, maternæ imaginationis dispendia sensit. Præter exempla superius allata. Witebergæ quædam mater vterum ferens, obuiio cadauere, subito pauefacta, puerum postea peperit, qui vsque ad longam ætatem facie fuit cadauerosa. Et Itenaci pudica matrona glirem peperit; quia ex vicinis aliquis gliri nolam appenderat, ad cuius sonitum reliqui fugarentur; is occurrit mulieri gruida, qua ignara rei, subito occurssu, & aspectu gliris, ita est conterrita, vt fetus in utero, degeneraret in formam bestiola. Alius author ita scribit: In Bilsen Bohemia oppido (Anno 1542.) vt Pencerus, de Teratoscop. memoria tradidit, natus est infans similis imagini Christi crucifixi, aut pendens in cruce, qui collum tortum, & in lacus inflexum habuit, quemadmodum pingitur imago Filij Dei de cruce ablati, vt difficulter ipsius ori propter obliquitatem eibus inferi potuerit. Crura etiam transuersa & inflexa habuit, quæ nisi aliquoties seiuengerentur, sua sponte tamen ad priorem figuram relapsa sunt. Vixit aliquamdiu Vienna Austria. Hanc mihi historiam suspectam facit, non tam quia pro ea hæreticus hæreticum testem citat, quàm quia videtur ad crucifixi imaginem, abolendam excogitata. Videtur enim id innuere, vt feminæ prægnantes abstineant à cruce intucenda. Sed non est magnũ

huc

hic periculum, cum pauca tales eam effigiem imaginationi imprimant adeo vehementer; & si vel vehementissimè eam apprehenderent, tamen Deus non censendus est sic earum remuneraturus pietatem. Potius igitur existimo, si vera est illa historia, in pœnam id fœminæ hæreticæ contigisse; quæ, quod in Dei Filio irriserit, coacta sit intruere in suo. Illud certius esse arbitror, quod mihi vir eruditus & fide dignus scripsit, An. Christi 1599. die 29. Octobr. matronam quamdam alioquin honestam, Venetijs, vna partione gemellos edidisse, quorum non tantum corpora inuicem concreuerant, sed etiam cancellatis cruribus ita iuncta erant, vt ægrè sexus discerni posset. Diu fuerat à medicis & chirurgis anquisitum, qui dissolui possent? Sed opera omnis lusa; omnes artes, omnes industriæ in irritum ceciderunt. Mortuo vno, alter quinque dies superuixit. Pudendi partus pudenda causa fuit: Sed quæ meritò terrere potest coniuges illos, qui existimant, nihil obesse, si thalamos suos suspensis vndiq; obscœnis imaginibus exornent dicam, an dedecorent. Repertum est enim Venetæ illius domûs dominum propudiosam quamdam in conclaui suo imaginem exposuisse, qua complexus sponsum exprimebatur. Atqui, teste Isidoro, hanc fœminarum dicunt esse naturam, ut quales perspexerint, siue mente cogitauerint, in extremo voluptatis æstu, dum concipiunt, talem sobolem procreent. Etenim anima in usu venereo formas extrinsecas intus transmittit, eorumq; satiatâ typis, rapit species eorum in propriam qualitatem. Eadem est D. Hieronymi, & D. Augustini de Api boue agentis sententia. Et idem Thomas Morus his versiculis indicauit:

*Atqui graues tradunt sopsi:
Quodcumque matres interim
Imaginantur fortiter,
Dum liberis dant operam;
Eius latenter & notas
Certas, & indelebiles
Modoq; inexplicabili,
In semen ipsum congeri:
Quibus, receptis insimè*

S. Hieronymi:
Tradit. in
Gen. cap 30.
S. Augustin.
lib. 18. de ci-
uit. Dei c. 9.

Simulq;

*Simulq; concretescentibus,
A mente matris instam,
Natus refert imaginem.*

XIV.
Lud. Viues
l. 2. de Chri-
stian. femina.

Qua de caussa eruditus Hispanus, paulò antè à nobis laudatus, matres, dum vterum ferunt, etiam atq; etiam confiderare iubet, quàm periculosa validaq; sint, in humano corpore, imaginationes; atq; capropter operam dare, ne quam admittant de formis, turpis & obscœnæ rei cogitatione; Item vt pericula deuitent, in quibus fœda aliqua visu species possit occurrere. Quòd si eas occasiones adeant, præcogitent, quid quid possit oculis offerri; ne ex inopinata nouitate noceat, si quid subito aspexerint, vnde contrahat noxam fœtus. Mihi fœminæ prægnantes non tantùm admonendæ sunt, vt à Comædijs, pugnis, imaginum curiositate abstineant; sed multò maximè etiam, ne ex fornicatione, adulterijs, incæstu, sacrilega cum cacodæmone consuetudine prægnantes fiant. Quid mirum, si sequitur fegetem messis? Qui bonas fruges volunt legere, non debent facere malorum sementem. Tantum ergò abest, vt Deus sit ab istis arguendus, vt ipsi potiùs caussa sint, suæ calamitatis, & quidem Physica ac naturalis; longè tamen frequentius caussa morales intercurrunt.

CAPVT LII.

*Prima moralis Monstrorum caussa, vt sint signa
Dei, monere, aut sanare volentis.*

Deste ergò impatientiæ pupilli, qui naturæ legem dicitis; & in cælum os ponitis, atque arma in ipsos superos mouetis, quando infantuli vobis adeò informes nascuntur, vt non homines, sed abominationes videantur: quibus etiam vulgò fertur, meliùs prouisum fore, si in lucem numquam prodijissent. Siquidem, vt *monstra* non monstrant tantùm aliquid, sed etiam ipsa monstrantur, & velut *ostenta* ostenduntur, si qui velut Argi nimis oculi; aut tamquam Cyclopes vnoculi; aut, Iani instar, bifrontes; aut, ad Cerberi formam, tricipites; vel, vt Hecate, multiformes pariuntur,